

Kontakty z Mediami
i Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 45/21
Luksemburg, 24 marca 2021 r.

Wyrok w sprawach połączonych C-870/19 i C-871/19
Prefettura Ufficio territoriale del governo di Firenze/MI i TB

Kierowcy pojazdów ciężarowych, autokarów i autobusów, którzy podczas kontroli nie przedstawiają wykresówek tachografu dotyczących dnia kontroli i 28 poprzednich dni, podlegają jednej karze niezależnie od liczby brakujących wykresówek

Zasada ustawowej określoności czynów zabronionych i kar, w myśl której obywatele muszą być w stanie określić zachowania grożące pociągnięciem ich do odpowiedzialności oraz kary przewidziane w ustawie, stosuje się w tej dziedzinie

W 2013 r., podczas dwóch kontroli drogowych przeprowadzonych we Włoszech, właściwe organy krajowe stwierdziły, że MI (sprawa C-870/19) i TB (sprawa C-871/19), prowadzący pojazdy transportu drogowego (pojazdy ciężarowe, autokary i autobusy), nie byli w stanie przedstawić wykresówek tachografu zainstalowanego w ich pojazdach, dotyczących bieżącego dnia i kilku z 28 poprzednich dni. Organy te nałożyły zatem na MI i TB szereg kar administracyjnych z tytułu określonej liczby naruszeń.

MI i TB wnieśli do sądów włoskich skargi na te decyzje.

Corte suprema di cassazione (sąd kasacyjny, Włochy), do którego skierowano te sprawy w ostatniej instancji, zwrócił się do Trybunału Sprawiedliwości zasadniczo z pytaniem, czy prawo Unii¹, ustanawiające wymóg, aby kierowca był w stanie okazać wykresówki z bieżącego dnia i poprzednich 28 dni, należy interpretować w ten sposób, że w przypadku takim jak w niniejszych sprawach, właściwe organy państwa powinny nałożyć na tego kierowcę pojedynczą karę w związku z jednolitym naruszeniem, czy też kilka oddzielnych kar w związku z kilkoma naruszeniami, których liczba odpowiadałaby liczbie brakujących wykresówek.

Trybunał w ogłoszonym dzisiaj wyroku stwierdził, że w razie **nieprzedstawienia** przez poddanego kontroli kierowcę pojazdów ciężarowych, autokarów i autobusów **wykresówek urządzenia rejestrującego dotyczących kilku dni** pracy w okresie obejmującym dzień kontroli i 28 poprzedzających go dni, **właściwe organy państwa członkowskiego miejsca kontroli są zobowiązane do stwierdzenia jedynie jednolitego naruszenia obciążającego tego kierowcę i do nałożenia na niego tylko jednej kary.**

Trybunał zauważył, że celem wskazanych przepisów jest z jednej strony poprawa warunków pracy kierowców pojazdów ciężarowych, autokarów i autobusów oraz bezpieczeństwa na drogach w ogólności, a z drugiej strony ustanowienie jednolitych przepisów dotyczących czasu prowadzenia pojazdu, okresów odpoczynku kierowców oraz ich kontroli. Każde państwo członkowskie powinno zapewnić przestrzeganie tych przepisów na swoim terytorium poprzez zastosowanie systemu kar za każde ich naruszenie.

Trybunał podkreślił, że prawo Unii ustanawia **jednolity obowiązek obejmujący cały okres 29 dni**. Tym samym naruszenie obowiązku **stanowi jednolite i jednorazowe naruszenie** polegające

¹ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3821/85 z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie urządzeń rejestrujących stosowanych w transporcie drogowym (Dz.U. 1985, L 370, s. 8), zmienione rozporządzeniem (WE) nr 561/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie harmonizacji niektórych przepisów socjalnych odnoszących się do transportu drogowego oraz zmieniające rozporządzenia Rady (EWG) nr 3821/85 i (WE) 2135/98, jak również uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 3820/85 (Dz.U. 2006, L 102, s. 1).

na niemożności przedstawienia, przez danego kierowcę w czasie kontroli całości lub części tych 29 wykresówek. Naruszenie to może prowadzić **tylko do jednej kary**.

Trybunał uściślił jednak, że takie naruszenie jest tym poważniejsze, im wyższa jest liczba wykresówek, które nie mogą być przedstawione przez kierowcę.

Trybunał przypomniał, że państwa członkowskie mają obowiązek ustanowić **kary wystarczająco wysokie, proporcjonalne** do wagi naruszenia, tak aby wyrzeć **rzeczywisty skutek odstraszający**. Ponadto kary te muszą być dostatecznie **elastyczne względem wagi** naruszenia.

Trybunał podkreślił, że **zasada ustawowej określoności czynów zabronionych i kar** ustanowiona w art. 49 ust. 1 zdanie pierwsze Karty praw podstawowych Unii Europejskiej **obowiązuje** w tej dziedzinie. Zasada ta wymaga, aby prawo jasno określało naruszenia i związane z nimi kary. Warunek ten jest spełniony, jeśli zainteresowany, na podstawie treści odpowiedniego przepisu i w razie potrzeby na podstawie wykładni dokonanej przez sądy, jest w stanie określić, jakie działania i zaniechania grożą pociągnięciem go do odpowiedzialności.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) wyroku jest publikowany na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793